

VINTERN KOMMER

Vintern börjar nu närma sig med stormsteg och båtarna ligger väl uppe på land så här års. Badbyxor och solglasögon är inte längre aktuella och var det kanske inte heller i så hög grad i somras. Man har ju lätt att hålla sig för skratt, när man tänker på sommarens badtemperaturer. Men en svensk seglingsommar är ändå alltid spännande och givande.

Det var trevligt att notera, att så många medlemmar mötte upp på sommarträffen och Segelbåtens Dag, och vi hoppas, att så många som möjligt också kan delta i vinterns aktiviteter.

Meningen med Sällskapsbladet är att hålla medlemmarna à jour med vad som händer och sker inom Sällskapet. Men en annan viktig funktion för Bladet är också att fungera som språkrör för Sällskapets medlemmar.

Du kanske går och funderar på någonting, som man skulle vilja ha en diskussion om, du kan ha kommit på någon "bra grej" till båten, Sällskapet och därmed också Sällskapsbladet, är ju till för dess medlemmar. Ju fler som engagerar sig, desto intressantare och mer givande blir det hela. Så sätt igång och skriv.

Du kan sända Ditt manus till Suzanna Schotte på **BLANCHE** eller ringa till Lars-Olof eller Leif (se nedan).

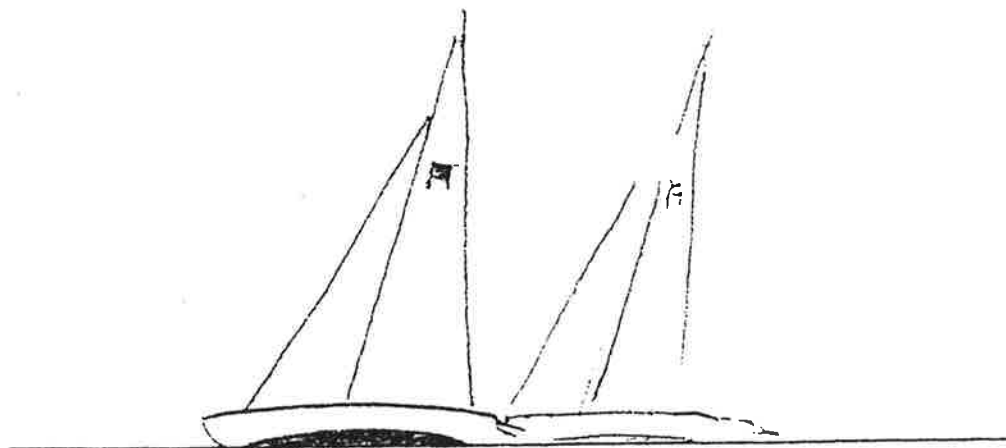
Solweig Jonsson, vår ordförande, har inte längre tid att engagera sig så mycket i sällskapet så måste vi avlasta henne på något sätt.

Därför har vi i styrelsen valt Lars-Olof Nilsson, vår kassör, och Leif Krus på **THALATTA** att agera kontaktmän i fortsättningen.

Dessa båda kan man ringa och skriva till, när det är något, som man vill diskutera, vad gäller båten och Sällskapet.

Väl mött till vinterns aktiviteter!

"Styrelsen"

SOMMAR- TRÄFFEN

Årets Omega 42-träff ägde rum på Norrgårdsön i Lådnaarkipelagen lördagen den 16 juni, dit vi blev inbjudna litet av en slump. Långt innan vi blivit ägare till en Omega 42 hade vi kontakt med Solweig Jonsson, men så nu när vi äntligen lyckats köpa en, hade vår adress kommit på villovägar. Vi råkade befinna oss i samma vik som Solweig på Kristi Himmel-färdsdagen och blev på så sätt inbjudna, f.ö. samma vik som den träffen ägde rum i.

Elva båtar kom till träffen, som startade med en drink på berget kl 1600 och sedan en presentation av varje båts besättning. Något som verkade gemensamt för många var, att man ansåg att tidigare ägare hade misskött sina båtar.

Efter drink och presentation var det fritt fram att delge varandra tips och råd. Vi hade problem med hur gardinstängerna skulle sättas upp, men det löste skepparen på MATILDA åt oss. Tack!

Ombord på Omega S 109 förevisades ett par spinnakrar till försäljning. Framåt kvällen grillade vi och åt gemensamt på berget.

På söndagen tävlade vi. Solweig hade knåpat ihop ett tiotal kluriga frågor. Vinnare blev besättningen ombord på TINDORA från Lidingö. Första pris var en stormlykta i mäs-sing. Mycket vacker.

Därefter gick vi en tipspromenad som barnen ombord på några av båtarna hittat på tillsammans.

Vid lunchtid blev det så uppbrott och vi, besättningen ombord på THALATTA, tackar och ser fram med tillförsikt på kommande aktiviteter inom Sällskapet.

Vid pennan
Annette Krus
THALATTA

OMEGA- TRÄFF UTAN OMEGA

Det var i en vinkällare i Stockholm som det började. Vi var på väg till hotellet, Ingrid och jag, då Suzanna och Lasse bad oss sitta ned ett tag.

- Jaså ni kommer från Falun. Var har ni båten då?
- I Gävle.
- Nästa Omega-träff blir en lördag i juni någonstans i Stockholms skärgård. Kommer ni med?
- Det skulle naturligtvis vara väldigt trevligt, men med så lång tillfartssegling hinner vi ju inte.
- Det här får inte bli enbart en Stockholmsklubb. Ta bilen hem till oss på fredag kväll, så seglar vi tillsammans i vår båt.

Vintern gick, våren kom. Suzanna ringde hem till Falun en kväll.

- Ni kommer väl, som vi sa?
- Ja tack, men det blir sent, för vi jobbar hela dagen.
- Spelar ingen roll, för vi är ändå inte hemma så tidigt själva.

Suzanna beskrev vägen ut till Salt-sjö-Boo. En gammal trött Saab med lågt lystal hittade så småningom vägen, men sent blev det.

Helgen blev väldigt lyckad. Först denna gästfrihet och sedan den trevliga samvaron som följde med andra Omega-ägare. Detta blev för oss en av säsongens höjdpunkter.

Långa tillfartsseglingar kanske för många är ett alltför stort hinder för att kunna delta i Omega 42-träffar med egen båt. Vi tyckte att detta var ett mycket trevligt initiativ, som kanske inspirerar andra till att ta med sig någon långväga Omega 42-bekant vid tillfälle.

Bengt MATILDA

Efter sommarträffen blev Lasse och jag inbjudna av Ingrid och Bengt att segla med deras båt MATILDA i Gävlebukten. Det var en härlig upplevelse att få segla med en annan Omega 42 och att få möjlighet att segla på helt andra vatten än dem, som man är van vid.

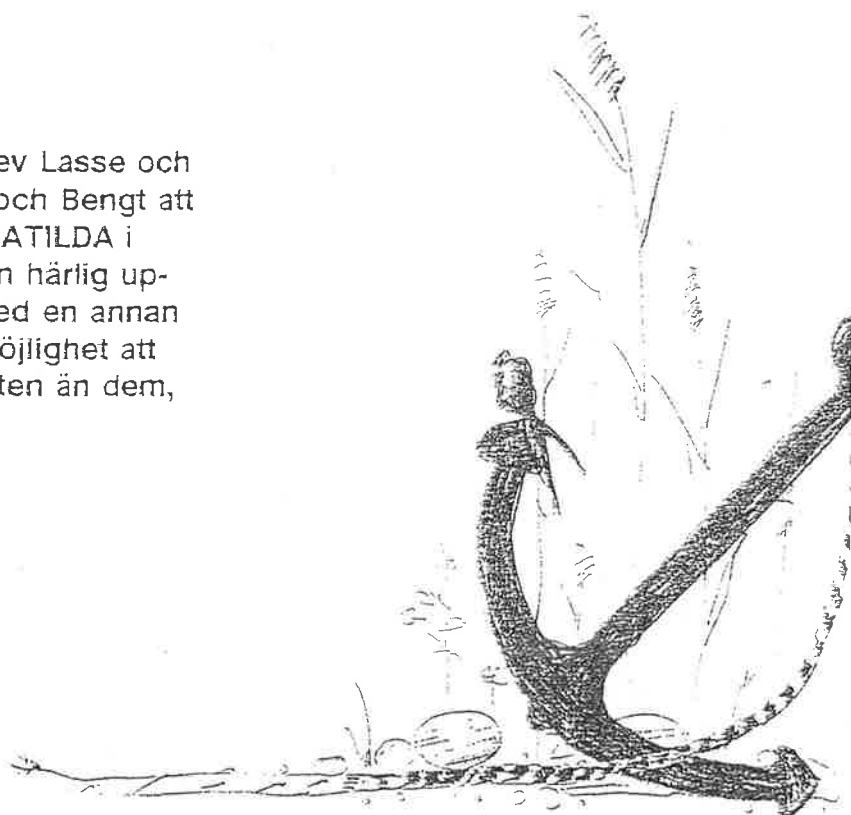
Vi hade mycket trevligt. Det här kommer vi att göra om flera gånger. Vi kan verkligen rekommendera andra att göra som vi.

Suzanna BLANCHE

GÄST/GAST-FÖRMEDLING

Många av oss inom Sällskapet har vuxna barn och båtarna seglar därför ofta med endast två personer ombord. Vi har alltså gott om plats för eventuella gäster/gastar vid sällskapets aktiviteter. Ni som har plats...hör av Er!

Ni, som är bosatta utanför Stockholmsområdet och är intresserade av att vara med på våra träffar, hör av er till någon i styrelsen, så kan vi kanske förmedla kontakt med en medlemsbåt.

SEGEL- BÅTENS DAG

Omega 42-Sällskapets seglats på årets Segelbåtens Dag blev snabb, intensiv och uppseendeväckande.

Lördagen den 1 september samlades vi, 11 båtar, ute vid Fjäderholmarna. Vädret var härligt med sol och friska vindar. Vid det gemensamma kaffet kom vi överens om att försöka segla i en rad efter varandra. Vi hissade på och gav oss iväg.

Det var inte alls som förra året. Då var det nästan ingen vind och inga båtar inne i stan, eftersom alla var ute och kappseglade på de olika fjärdarna runt Stockholm. Men den här gången hade kappseglarna kommit in till Stockholm mycket tidigare än vad vi hade beräknat, så vi hade det rätt kämpigt med att hålla undan för alla båtar. Till slut lyckades vi i alla fall formera oss i någon sorts linje och så seglade vi in i viken vid Slottet och Grand Hotel. Döm om vår förvåning, när vi fick se, att man hade målgång längst inne i viken! Det var för sent för de flesta av oss att vända om, då vi hade båtar både för och akter om oss. Så det var bara att hålla god min och följa med gänget in i viken. Vi höll undan så gott det nu gick och som tur var inträffade inga incidenter. Vi fick uppmuntrande tillrop från åskådarna. Det måste ha varit fantastiskt vackert att se 11 st Omega 42 i rad med härlig krängning. Men vi fick också skäll av en funktionär. Nåja, vi lyckades ta oss ut ur viken.

Nästa år ska vi höra oss för med ledningen för Segelbåtens Dag om lämpligare tidpunkt och plats, så att vi inte stör.

På vägen ut till Fjäderholmarna skulle jag ta några kort på båtarna. Jag la fast storskotet, som jag haft i handen, zoomade in tre 42-or i fin vinkel och knäppte. Då kom en byrakt uppifrån och slog ner i BLANCHEs segelmassor. Jag, som satt i lä befann mig plötsligt nere under vattnet, som slog över sittbrunnssargen och in i handskfacket. Gissa om en viss person blev genomblöt! Vi har faktiskt aldrig haft en sådan krängning någonsin, och då var vi ändå ute och kryssade i Emmastormen.

På Fjäderholmarna avnjöts läcker drink iland samt gemensam lunch på restaurangen. Därefter avseglade vi till Getfoten vid Vaxholm, där vi klumpade ihop oss i en klase runt en av bryggorna. Kvällen, eller rättare sagt en motorbåtsklubb, bjöd på fyrverkeri och alla träffades och umgicks i varandras sittbrunnar. Ja, det var en lyckad och händelserik Segelbåtens Dag.

Suzanna BLANCHE

GOTLAND RUNT PÅ 66 TIMMAR

I de två föregående årens Gotland Runt tillsammans med seglande barndomsvänner hade vi kock med ombord. Kocken kunde ej ställa upp i år. Förutseende!! Det visade sig att han ej behövdes. I årets Gotland Runt var det ej en fråga om hur komma runt ön- men att komma runt. Det blåste mellan 10- 17 meter per sekund hela tiden förutom några timmar första natten.

Start söndag klockan 11: 30 med ett rev i storen samt kryssflock. Bidevind till Almagrundet. Rundade före bl.a de två andra Omega 42-orna "Holligan" och franska "C'est la vie". Spinnackersegling hela vägen till Gustaf Dahlen. Som bäst loggade vi 10,5 knop. Efter rundningen sent på kvällen möjnade vinden. Tidigt på morgonen kom vinden smygande från växlande riktningar. Efter rundningen av Salvorev ökade vinden succesivt från syd till 12-17 m/s. Bondkryss i 21 timmar. 2-3 rev i storen och kryssflock.

Sjö och vind gjorde det jobbigt och svårt att röra sig ombord. Stoppbeslag av plast för fockens snörplina höll ej linan när det pep i. Samma för storseglets snörp. (har aldrig segelmakarna själva provat dåliga plastbeslag i hårt väder?) Lattfickornas låsremmar lossnade i den hårda vinden. En latta blåste ur. Omgående åtgärder var nödvändiga.

Tillfälligt lugnare gång med enbart fock (6 knop bidevind) då vi bär-gade storen för att sätta i ny latta samt sy igen lattfickorna.

Mac passade på att värma korvbröd i ugnen samt att koka korv. När kastrullen hoppade av spisen och innehållet hade lagt sig på durken bedömdes korven som färdig. Smakade underbart! Dagens enda varma måltid.

Svarta moln och en sjörapport "...och fram mot natten ökande till 16-20 m/s och därefter vridande mot väst(!)". Den sjörapporten höll på att knäcka oss. Hade någon ombord blivit sjösjuk då så hade jag nog brutit. Mötte flera båtar som lämnat in. Skönt att ha monterat extra backstag när båten är under press!

Åke, som envisades med att tillbringa sin frivakt i "hissen" (= förpiken), svor över att ha åkt upp och slagit sig i rufftaget då NIKE satt sig i en sjö...! Henrik från Helsingfors hittade en ny användning för Yes Diskmedel, stövelrengöring: Den nästan fulla flaskan hade under vår frivakt hoppat ner i Henriks ena stövel. Någon steg sedan troligen på stöveln. Flaskan höll ej!!!! Jo, det är sant att Yes är drygt, fråga Henrik, han vet. Diskmedlet rann så småningom ner i kölsvinet där det gjorde sällskap med den tidigare under dagen där uppsamlade toa-saneringsvätskan

(ej luktfri) som kommit från en sönderlagen flaska.

Och detta gjorde vi inte bara frivilligt- vi betalade för nöjet också.

Klockan 5 på tisdag morgon rundade vi Hoburgen. 25 minuter efter "Hooligan". "C'est la vie" kastade in handduken någon gång under det senaste dygnet. Vinden stannade på sv och låg stadigt på 12 m/s.

Var bekymrad över spinnakerfallet som nästan nöts av under spinnakergången till Gustaf Dahlen. En inspektion i masttoppen föregående natt fann ej några nötningsorsaker. (Senare visade det sig att två vajerkardeler i förstaget gått av vid ändbeslaget). Skulle fallet hålla de 80 n.m. från Ölands Norra Grund till Gotska Sandön? Vad skulle hända om spinnakerfallet gick av? Vid rundningen av Ölands Norra Grund sattes spinnakern i 12- 14 m/s. Strålande solsken! God gång" Lön för mödan!

Förra året låg vi här i stiltje i 10 timmar. Tala om kontrast! Vakterna slogs nu om att få NIKE att segla fort och länge. Maxnotering på loggen blev 15,7 knop. Härlig känsla. Seglade förbi en Contessa 43 i lä.

Vid rundningen av Gotska Sandön kunde vakten ej låta bli att följa efter några andra båtar för att få kortare väg. Kortet visade grund 0,5 n.m ost om udden. Vi gick närmare.

Kortet hade rätt! I 10 knops fart, med spinnaker, träffade vi en sten. Studs! NIKE krängde över men tappade ingen fart. Ingen skadades. Upp med durkarna.. inget läckage. Motorn satt kvar i sina fästen.

"Hooligan" rundade 4 minuter före oss.

(Vid senare upptagning och varvsbesiktning visade det sig att enda skadan blev ett ordentligt märke i blykölen-Omega är starkt byggd).

Med mojnande vindar tog vi oss så småningom i mål tidigt på onsdagsmorgonen 9 minuter efter vår konkurrent "Hooligan". 28 plats av 54 startande. Trötta men glada att ha tagit oss runt, avslutade vi traditionellt med middag och krocket-spel på Eilviks Gård.

Seglarhälsningar
NIKE III
Claes Tamm

OMEGA 42:AN BYGGS IGEN

En nytillverkning av Omega 42:an kan bli verklighet igen säger Rolf Gyhlenius i en telefonintervju, dock inte den närmaste tiden. Detta sedan GullMarin AB slutat tillverka Omega 42:an 1989.

Att båten har en stor utvecklingspotential är uppenbart. En modifiering kan bli en rigg med två "svagt" svepta spridare. En annan möjlighet som har diskuterats är att flytta fram motorn för att kunna få en hel dubbelkoj i akterkabinen.

Inredningens planlösning blir förmodligen som de senast byggda båtarnas. Tidigare försök att placera toaletten akterut har inte fallit väl ut säger Rolf.

Skrivet kan med ny teknik och delvis "nya" material (epoxy) komma att bli både lättare och starkare till en rimlig kostnad.

Omega 42-Sällskapet ser fram emot en eventuell fortsatt tillverkning av båten. Den är alldeles för bra för att läggas ner tycker jag och säkert många med mig.

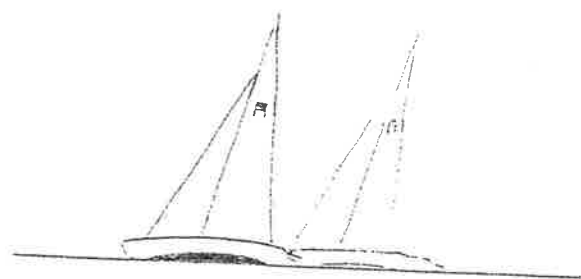
Vi har varit i kontakt med GullMarin AB som fortfarande har lite tillbehör kvar, bl a två kompletta riggar....

Lars-Olof Nilsson

SAKER TILL SALU

Vattentank, 1 st, 200 lit, 2200 kr
Isbox, 2 st, 1060 kr
Förpulpit, 2 st, 1140 kr
Akterpulpit, 1 st, 1200 kr
Badstege, 3 st, 500 kr
Röstjärnsbalk, 1 st, 2000 kr
Komplett rigg(isomat) 1 st, 25 000 kr
Komplett rigg(selden) 1 st, 30 000 kr

Kontakta Per Arvidsson på tel:
0523-100 59

BORNHOLMSSEGLING MED S/Y WATERQUEEN

Semestersegling med start tidigt på säsongen direkt efter skolavslutningen under vilken hela familjen skulle segla tillsammans under några veckor.

Den nordliga vinden som blåst ett bra tag försvinner när vi kastar loss, varför vi kryssar sydvart mot Landsort, närmare bestämt Konabbsfjärden, där vi får en bra natthamn. Nästa dag får vi en hygglig sträckbog till Storkläppen, sen blir det Oskarshamn eftersom vi har lite bråttom. Segling i Kalmarsund finns beskriven av ett otal antal seglare. En omslagspunkt är fyren Demban, där vädret oftast skiftar på ett eller annat sätt.

Vår segling utgjorde inget undantag. När vi gick från Oskarshamn var det stiltje varför vi gick för motor. Vid Demban gick en kylslang till sötvattenkyllningen av så det var bara att hissa på och därefter hade vi busväder ända till Kalmar. Vindriktning och vindstyrka skiftade flera gånger. Sjön blev därigenom mycket krabb men vi kryssade med ett rev och mellanflock i och mellan åskbyarna. Det är alltid fascinerande att se blixtarna runt omkring och glädjas åt att de inte tar vägen via masten.

I Kalmar strilade regnet ett dygn på slottet och den ljusa varma Kalmar hamnkrog besöktes. Efter Kalmar kryssade vi till Utklippan, som var en egenartad upplevelse med sin ensamhet och hamnbassängerna

byggda för att skapa sjölä för alla vindriktningar.

Dagen efter ville vi kontrollera kompassen, den hade visat ganska många grader fel av och till. Två herrar från Nautiska avdelningen på örlogsbasen i Karlskrona kom ombord med en ganska enkel utrustning och vi snurrade ett antal varv inne i örlogshamnen. Bra blev det i varje fall, och med en mycket bättre kompass, och en fin deviationstabell med små avvikelser kunde vi lämna Karlskrona. (Vår kompass är en gammal Silva, skottmonterad och den är tydligen ganska känslig för att undre delen av kompasshuset sitter still).

Blekinge bjöd på blåsväder varför det blev täta strandhugg i Karlskrona, Tjärö, Karlshamn samt Hanö. Det är också en charmig ö med den engelska kyrkogården och Bönsäcken med sina runda sjölipade stenar. Halv vind till Simrishamn för genua och stor var en av de få gånger som vi inte hade revat.

Simrishamn har en stor småbåtshamn, mycket välskött, så det passar bra att bli inblåsta där i ett par dagar. Rudtur på Österlen per bil är också trevligt. Den lilla hamnen i Kåseberga beskådades från land. Den hade fått karaktären av nödhamn beroende på den sydliga kulingen. Det kändes skönt att slippa ligga inblåst där, den goda

rökta fisken till trots och närheten till den ännu inte lösta gåtan Ales stenar.

En tidig morgon mojnade vinden och vred mot sydväst varför vi kastade loss och slödade mot Gudhjem på Bornhols nordostkust. Gudhjem är en vacker by, hamnen har två bassänger en yttre och en inre.

Vi manövrerade in oss i den inre hamnen under åskådarnas vaksamma blickar. De flesta är ju där med sina båtar och bevakar dessa mot amatörmässiga manövrar i hamnen. Men "femtonspelet" gick bra och vi kunde börja uppleva Bornholm. Detta innebar för vår del att hyra cyklar och titta på rundkyrkor, kvarnar och vindkraftverk, dricka elefantöl och äta smörrebröd. Men vi fick bara vara på Bornholm två dygn eftersom väderleken genomgick en försämring.

Att kasta loss är egentligen en mycket komplicerad manöver, minst lika svår som att förtöja. Men alla var hjälpsamma, och även om man låg långt in i "smeten" så gick det bra att komma ut utan allt för stora problem.

Vindriktningen var dock fördelaktig, sydostlig kuling, varför vi länsade tillbaka till Karlskrona i ganska grov sjö. Man lär sig att inte titta akterut alltför ofta!. Vi förde mellanfocken och stor med ett rev som vanligt. På denna segling såg vi något som vi inte sett förut nämligen att loggen långa stunder slog i botten d.v.s. vi seglade fortare än 12 knop.

De största vågorna benämndes följdriktigt "loggknäckare"!

Navigering i grov akterlig sjö utan sikte av land är spännande. Vi har inga andra navigationshjälpmedel än logg och magnetkompass. (Samt en fin liten digital pejlkompass från Autohelm, utmärkt pryl!) Det var verkligen tillfredställande när Utklippans fyr dök upp i rätt bäring vid beräknad tidpunkt.

Så småningom syntes angöringsbojen och vi kunde länsa in mellan försänkningarna. Efter förtöjning i örlogshamnen blev vi bjudna ombord på en patrullbåt. Flottans ärtsoppa och nystekta tunn-pannkakor blev en formidabel avslutning på denna etapp.

För att Kalmarsund inte skall framstå i alltför dålig dager måste vi berätta att vi seglade spinnaker från Långören till i höjd med Färjestad. Förbi Långören kom vi via Östra leden som även för motor är en trång passage speciellt om en eller annan prick saknas. Vi har skaffat en "Spinnsafe" som gör att plötsligt är spinnakersegling något trevligt för alla i familjen utan att man behöver sitta med hjärtat i halsgropen.

Men utanför Färjestad hade vind och sjö ökat så kraftigt att det bara var att bärga spinnakern och länsa in till gamla kära Kalmar. Den staden har vi lärt oss uppskatta för dess fina hamn, goda krogar och det gamla slottet.

Tomas

SEGLING I DANMARK SOMMAREN 1990

En sommarsegling i Danmark, kanske ända ner till Lubeck, det skulle det bli. Från början fanns 5 härliga semesterveckor till godo, men ju närmare vi kom semstern ju mer krympte den tillgängliga tiden, framför allt på grund av arbete.

När vi slutligen lämnade Stavsnäs på söndag morgon den 10 juli visste vi att vi borde vara hemma senast den 4 augusti (drygt 3 1/2 vecka senare). Det fanns bara en sak att göra-- "vråisegla" i stort sett utan uppehåll till dess att vi var nere i Danmark. Men.. med tre barn är det inte lätt att segla utan uppehåll. När vi slutligen klev iland i Dragör utanför Köpenhamn knappt en vecka senare, tyckte vi att ungarna var värda ett besök på Tivoli vilket gjorde att alla långa timmar under segel var som bortblåsta.

Från Dragör fortsatte vi söderöver, rundade den berömda Mööns klint, och seglade in i Storströmmen norr om Falster.

Inför denna sommar hade vi bl.a inköpt ett nytt ekolod, och en sak är säker - skall man segla i Danmark är ett ekolod till ovärderlig hjälp. Att titta ut över en stor fjärd och veta att det endast finns ett smalt "spår" som är djupare än två meter känns konstigt. Att då kunna följa djupkurvorna på ekolodet känns tryggt och säkert.

Vår första anhalt på Falster blev Stubbeköping. Här fanns det gamla ödsliga färjeläget kvar inte långt från den nya moderna bron som nu låter oss skandinaver forsa ner i bil mot tyskland och europa.

Att Danmark är platt vet ju var och en, men att landskapet så dominerades av alla dessa små vindkraftverk som drog nytta av vindens lek över det flacka landet förvånade oss lite.

Vår nästa anhalt blev Nyköping på västra sidan om Falster. Här blev vi inblåsta i tre dagar vilket ledde till att vi lade ett eventuellt seglingsbesök i tyskland åt sidan. Hamnen var full av miliontals maneter i olika storlekar vilket ledde till att vattnet såg ut som en grå gröt. Att fånga maneter och undersöka dem selsatte ungarna under tiden vi väntade på att kunna segla vidare. Att det kom ett resande tivoli till stan gjorde att ytterligare en kväll passerade på trevligt sätt.

Tidigt en morgon gav vi oss iväg ifrån Nyköping. Det blåste omkring 12-14 sekundmeter. Första timmarna måste vi gå för motor genom ett staket av prickar. Trots att vi höll oss "mitt i spåret" var djupet inte mer än 2,0-2,2 meter. Vid sådana tillfällen är man lycklig över att Omegan inte går så djupt.

När vi kom ut på djupare vatten satte vi segel och forsade fram i en härlig slör ner mot Gedser på sydspetsen av Falster. Loggaen slog mellan 8-11 knop. Själva Gedser passerade vi i god fart med och vi brydde oss aldrig om att lägga till där.

Efter rundningen av spetsen fortsatte vi med halvind upp längst östra sidan av Falster. När vi befann oss straxt utanför Storströmmen igen så hamnade vi i ett hiskeligt åskväder med blixtar och skyfall om vartannat. Ovädret varade ca en timme och tack och lov hade vi sett det i tid så att vi hade revat och förberett oss väl. Att stänga av alla känsliga instrument som AP-navigatör, telefon etc är verkligen ett bra tips vi tidigare fått från en bekant som fick hela sin utrustning förstörd genom ett överslag vid ett åskväder.

Vi fortsatte nu till Klintehamn på Møen. Det är en helt ny, modern anläggning med 99% tyska båtar på besök. Det var en mycket bekväm hamn och et hela kändes lite konstgjort och konstruerat. Tacka vet jag de genuina små fiskehamnarna.

Från Klintehamn stack vi rakt över mot Bornholm (ca 120 distansminuter). Vi turades som alltid om att sitta till rors, och när jag satt på pass själv sent på kvällen hände det något. Det var alldeles tyst ombord och sjökortet visade att det skulle vara över 40 meter djupt. Ändå såg jag plötsligt att vågorna bröt på ca 30-50 meters avstånd

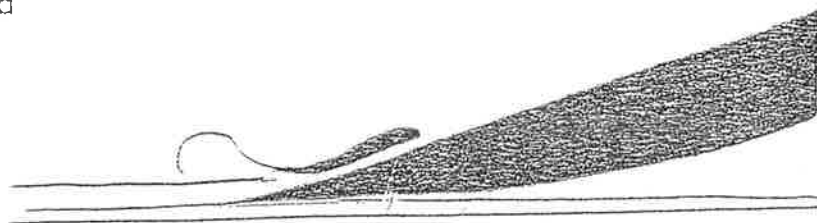
straxt snett framför oss. Jag blev alldeles häpen men fick en förklaring direkt då det straxt stack upp ett horiskop ovanför vattenytan. Jag ropade på familjen och alla kom upprusande hojtande. Periskopet vredts mot oss, och jag fick känslan av att de verkade förvånade över att vi fanns där så nära dom.

De lade direkt om kursen och än i dag kan jag svära på att de inte visste om oss när de gick upp till ytan. Allt var ju helt tyst ombord på vår båt, så hydrofonen hade knappast gett något utslag. Tänk om de hamnat rakt under oss!!

På Bornholm stannade vi ett par dagar, hyrde bil och såg oss omkring. Ön är helt underbar och kan verkligen rekommenderas. Efter ett besök på exotiska Kristiansö seglade vi i princip raka vägen hem och var hemma i god tid till det datum vi sagt som hemkomstdag.

Danmark gav verkligen mersmak, men jag tror att fem veckor är mer lagom för en sådan resa. Då hinner man verkligen stanna och undersöka alla små fina fiskehamnar.

S/Y GEMINI
Solweig Jonsson

MEDLEMS- AVGIFT FÖR 1991

Inbetalningskort för medlemsavgiften 1991 bifogas. Glöm ej att skriva namn och båtnr på talongen. (Det förekommer faktiskt att detta glöms bort!)

Avgiften är 100:- per familj.

MEDLEMS- REGISTRET

Medlemsregistret behöver uppdateras. Har ni bytt adress eller fått nytt tel.nr så vore det bra, om vi fick meddelande om detta. Har ni skaffat VHF eller mobiltelefon? Ring eller skriv och meddela, så för vi in det i registret. Det går bra att lämna uppgifterna på inbetalningstalongen.

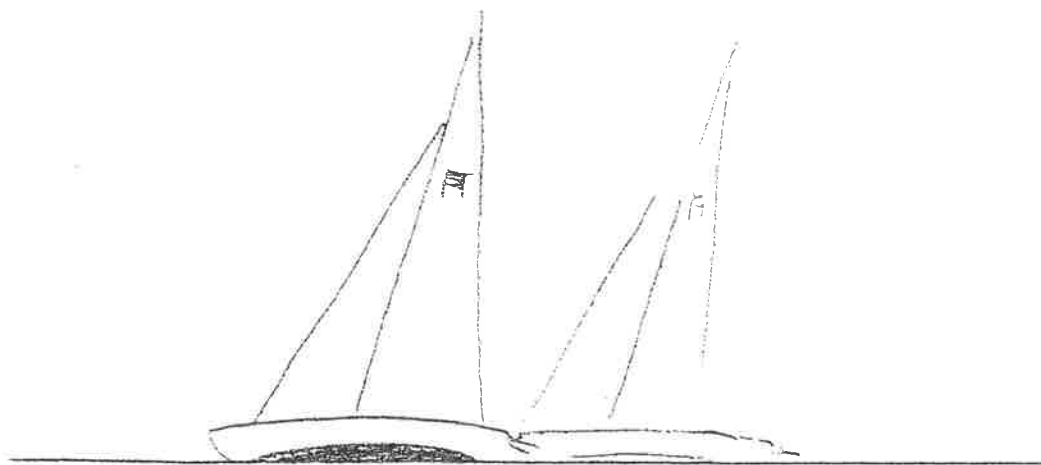
OBS! OBS! OBS!

Registret är konfidentiellt och får inte komma utanför Sällskapet.

VI PLANERAR EN SÄLLSKAPSTRÄFF..

någon gång i februari då vi går på Wasa-museet och därefter äter en middag tillsammans. För att möjliggöra för et utifrån landet att komma med så ska vi försöka ha träffen en lördag.

Vi återkommer med mer information längre fram.

Havigare...

Det kom ett brev,

Undertecknad är lycklig ägare till en
Omega- och tillika (inaktiv) medlem ...
Dock är jag inspirerad till gudstjänsten
18 nov.

Lena Gutberg på ANNA FRISK S61

Ett trevligt initiativ tycker vi som knä-
par med Sällskapsrådet och hoppas
att fler medlemmar nor av sig med
"båtaktiviteter"

Gudstjänst
kring
våra Båtar
och våra Båtliv

Söndag 18 nov. kl 11

En gudstjänst speciellt för oss alla
som likt Noa räddar livet till sjöss...

Medverkande:

Lena Gutberg
Präst

Margareta Juul
Orgel

Stefan Sköld

Oscars kyrkokör

"Sjung till Herrens ära en ny sång,
hans lov från jordens ända,
ni som far på havet....."

Jesaja 42:10

OSCARSKYRKAN

Narvavägen, nära Djurgårdsbron